ادامه از صفحه ۷

«سفرهای استانی» پرخاطره احمدی‌نژاد

– چندی قبل یک دندانساز اهل اردبیل با طرح شکایتی علیه احمدی‌نژاد مدعی شد در جریان سفر استانی رییس‌جمهور به اردبیل و دیدار وی با مردم دست او شکسته و این موضوع باعث ایجاد خسارت جانی و مالی به وی شده است. پس از طرح این شکایت در دادسرای کارکنان دولت پرونده برای رسیدگی به شعبه ۷۶ دادگاه کیفری استان تهران فرستاده شد. رحیمی شاکی پرونده در پاسخ به قاضی: ۲۰ اول سال ۸۶ محمود احمدی‌نژاد در جریان سفرهای استانی خود به استان اردبیل آمد که در جریان دیدار مردمی من دچار شکستگی از ناحیه کتف و دست شدم. این اتفاق برای من مشکلات زیادی را به بار آورد به‌طوری که مدتی را در خانه بستری شده و به دلیل اینکه نتوانستم کار کنم موفق به پرداخت اقساط وام مسکن نشدم. وی افزود: حالا بعد از ۵۵ سال زندگی مجبورم خانه را بفروشم تا اقساط بانک را پرداخت کنم. در آز زمان که این اتفاق برای من افتاد هیچکس پاسخگو نشد و من هم به خاطر ناتوانی احمدی‌نژاد در حفظ جان شهروندان از وی شکایت کردم. حالا هم دادگاه سرای وی قرار صلح تعقیب صادر کرده و احمدی‌نژاد درخصوص شکایت من تبرئه شده است.

– ماجرای «چالوی زنجان» نیز از جمله حاشیه‌های سفرها بود. سفر به استان‌ها دارای مبنای علمی نبود و هدف‌گذاری دقیقی پیرامون آن صورت نگرفت. بنابراین قضاوت پیرامون آن نیز امکان‌پذیر نیست. تنها می‌توان به صدها مصوبه اشاره کرد که حتی به مرحله موافقت‌های اولیه پروژه نیز نرسید در حالی که برای برخی از آنها وعده یکروزه یا یک‌هفته‌ای به مردم حاضر در آن اجتماع داده شده بود! این نوع رفتار، به مفهوم جلب افکار عمومی و مطرح‌کردن خود به هر بهایی است این روند و نوع پوشش خود را که تحول سدوسیما نامید در همین متأسفانه سپری شد تا به‌جای پرداختن به کیفیت سفرها از تعداد مردم حاضر در مراسم استقبال، و... به‌عنوان ملاک موفقیت سفرها نام برده شود! آنچه می‌خواستند اعلام کنند رییس دولت وقت از پایگاه استراتژیک مردمی برخوردار است. دیدیم که به‌ایشان مکلف حتی تعطیلی ادارات و مدارس که توسط نماینده‌های همان حوزه‌ها و نهادی سیاسی آن استان اعلام شده، مورد اثر قرار گرفته جمع می‌کردند مخربی بود چراکه پایگاه رییس‌جمهور به آرای مردم که نشان‌دهنده درصد واقعی اقبال عمومی است بستگی دارد نه این جمعیت! بنابراین این تلو بلاد شکسته شود و ملاک، میزان جمعیت کنندگان در هنگام ورود به استان‌ها باشد. چراکه نگاه به این نوع رفتارها به‌عنوان ملاک سفر، یک اقدام انحرافی! است. یکی دیگر از بدعت‌های هشتسال گذشته این بود که بسته‌های سازمان برای حل مشکلات آن استان در جلسه کابینه در سفر، وارد آیه می‌شد که فاقد پشتیبانی اجرایی قوی، بود. گویا رییس‌جمهور قرار است یک بدعت وارد استان شود و همه مشکلات شهرستان‌ها، شهرهای کوچک و حتی روستاها را حل کند! این نیز تصوری نادرست و غیرواقعی بود. سازوکار عظیم مدیریت استانی برقرار شده و استانداران، روسای سازمان‌ها، مدیران کل و مدیریت شهری که ثمره دوران اصلاحات است در استان حاضر هستند تا مشکلات را حل کنند. چه معنی دارد رییس‌جمهور به استان برود و اعلام کند طی یک «بسته ویژه» همه مشکلات اجرایی و عمرانی را در فلان مدت حل‌وفصل می‌کند! این هم نوعی هدف‌گذاری نادرست است. اما برای اینکه بسته بخش بایانی سئال شما را داده باشم، اگر

ادامه از صفحه ۷

سفر به شیوه روحانی و الزامات آن

حجم نامه‌های دریافتی در سفرهای استانی آن‌سال‌ها به حدی بود که احمدی‌نژاد مدعی شد در جریان سفر استانی رییس‌جمهور به اردبیل و دیدار وی با مردم دست او شکسته و این موضوع باعث ایجاد خسارت جانی و مالی به وی شده است. پس از طرح این شکایت در دادسرای کارکنان دولت پرونده برای رسیدگی به شعبه ۷۶ دادگاه کیفری استان تهران فرستاده شد. رحیمی شاکی پرونده در پاسخ به قاضی: ۲۰ اول سال ۸۶ محمود احمدی‌نژاد در جریان سفرهای استانی خود به اردبیل آمد که در جریان دیدار مردمی من دچار شکستگی از ناحیه کتف و دست شدم. این اتفاق برای من مشکلات زیادی را به بار آورد به‌طوری که مدتی را در خانه بستری شده و به دلیل اینکه نتوانستم کار کنم موفق به پرداخت اقساط وام مسکن نشدم. وی افزود: حالا بعد از ۵۵ سال زندگی مجبورم خانه را بفروشم تا اقساط بانک را پرداخت کنم. در آز زمان که این اتفاق برای من افتاد هیچکس پاسخگو نشد و من هم به خاطر ناتوانی احمدی‌نژاد در حفظ جان شهروندان از وی شکایت کردم. حالا هم دادگاه سرای وی قرار صلح تعقیب صادر کرده و احمدی‌نژاد درخصوص شکایت من تبرئه شده است.

– ماجرای «چالوی زنجان» نیز از جمله حاشیه‌های سفرها بود. سفر به استان‌ها دارای مبنای علمی نبود و هدف‌گذاری دقیقی پیرامون آن صورت نگرفت. بنابراین قضاوت پیرامون آن نیز امکان‌پذیر نیست. تنها می‌توان به صدها مصوبه اشاره کرد که حتی به مرحله موافقت‌های اولیه پروژه نیز نرسید در حالی که برای برخی از آنها وعده یکروزه یا یک‌هفته‌ای به مردم حاضر در آن اجتماع داده شده بود! این نوع رفتار، به مفهوم جلب افکار عمومی و مطرح‌کردن خود به هر بهایی است این روند و نوع پوشش خود را که تحول سدوسیما نامید در همین متأسفانه سپری شد تا به‌جای پرداختن به کیفیت سفرها از تعداد مردم حاضر در مراسم استقبال، و... به‌عنوان ملاک موفقیت سفرها نام برده شود! آنچه می‌خواستند اعلام کنند رییس دولت وقت از پایگاه استراتژیک مردمی برخوردار است. دیدیم که به‌ایشان مکلف حتی تعطیلی ادارات و مدارس که توسط نماینده‌های همان حوزه‌ها و نهادی سیاسی آن استان اعلام شده، مورد اثر قرار گرفته جمع می‌کردند مخربی بود چراکه پایگاه رییس‌جمهور به آرای مردم که نشان‌دهنده درصد واقعی اقبال عمومی است بستگی دارد نه این جمعیت! بنابراین این تلو بلاد شکسته شود و ملاک، میزان جمعیت کنندگان در هنگام ورود به استان‌ها باشد. چراکه نگاه به این نوع رفتارها به‌عنوان ملاک سفر، یک اقدام انحرافی! است. یکی دیگر از بدعت‌های هشتسال گذشته این بود که بسته‌های سازمان برای حل مشکلات آن استان در جلسه کابینه در سفر، وارد آیه می‌شد که فاقد پشتیبانی اجرایی قوی، بود. گویا رییس‌جمهور قرار است یک بدعت وارد استان شود و همه مشکلات شهرستان‌ها، شهرهای کوچک و حتی روستاها را حل کند! این نیز تصوری نادرست و غیرواقعی بود. سازوکار عظیم مدیریت استانی برقرار شده و استانداران، روسای سازمان‌ها، مدیران کل و مدیریت شهری که ثمره دوران اصلاحات است در استان حاضر هستند تا مشکلات را حل کنند. چه معنی دارد رییس‌جمهور به استان برود و اعلام کند طی یک «بسته ویژه» همه مشکلات اجرایی و عمرانی را در فلان مدت حل‌وفصل می‌کند! این هم نوعی هدف‌گذاری نادرست است. اما برای اینکه بسته بخش بایانی سئال شما را داده باشم، اگر

سیدمرتضی مبلغ:

سفر به استان‌ها، هدفمند شود

عکس: عباد یحیایی، شرق

دو هدف جدی در سفرها مطرح باشد، انجام آن را معتادار و حتی ضروری می‌کند. نخست ارتباط مستقیم با مردم استان‌ها و شهرهای مختلف کشور است. شنیدن نقطه‌نظرات، مسایل پرذوردشت و اخذ دیدگاه‌ها به‌منظور استفاده از آن در برنامه‌ریزی‌های کلان ملی و منطقه‌ای برای آینده کشور، یکی از اهداف اصلی است. برخی از این دیدگاه‌ها باید شنیده شود تا مدیر اجرایی ارشد کشور که به میان مردم رفته است بتواند نگاه نازه‌ای به مسایل بیدا و در برنامه‌ریزی‌های ملی و منطقه‌ای این نگاه را حاکم کند. دوم حل برخی مشکلات ویژه این استان‌هاست. در نقاط گوناگون کشور برخی مشکلات وجود دارد که ممکن است مدیران استانی اعتبارات لازم یا امکان برداشتن موانع اداری گسترده آن را نداشته باشند و رییس‌جمهور با اختیارات و امکانات ویژه‌ای که دارد بتواند آن را حل کند که اینکه بخواهد در قالب دهها برنامه و اقدام مطرح شود که عموما هم ناشدنی است و نتایج عکس می‌دهد. به‌هرحال تعداد این پروژه‌ها بسیار محدود است. اما باز هم تاکید می‌کنم اگر باین دو هدف، نیز سفرها صورت بگیرد، نباید نشان مردم نادیده گرفته شده و آنان را به مسیرهای استقبال کشاند.

اما مدافعان این اقدام می‌گویند دولت قبل هم قصد این کار را نداشت و مردم به‌صورت خودجوش می‌آمدند.

البته بر اساس آمار و اطلاعات موثق، برخی از اینها توسط دستگاه‌های دولتی استان‌ها انجام می‌شد. اما حتی اگر امروز با هر زمان، این اتفاق به‌صورت خودجوش هم توسط مردم انجام می‌شود باید جلو آن را گرفت. رییس‌جمهور می‌تواند یک برنامه عمومی در روزنگاه آن شهر برا کند و از مردمی که علاقه‌مند هستند دعوت شود تا در سفرهی مشخص در آنجا اجتماع کنند. اینکه بیایند فرودگاه و دنبال ماشین راه بیفتند

از رییس‌جمهور به سفرهای استانی آسیب وارد می‌کند. به نظر من نشست‌ها و جلسات استانی رییس‌جمهور باید بسیار محدودتر برگزار شود تا تمرکز دولت تنها به حل مشکلات بزرگ و برزنگ معطوف شود. در سفرهای استانی احمدی‌نژاد به استان مازندران حدود ۲۰هزار میلیارد تومان تعهد ایجاد شده است و متاسفانه از این میزان تا ۱۶ درصد از تعهدات اجرایی و محقق شده است. از این قوطعا رفع این توقعات به ۲۰سال زمان نیاز است. تصویب هزاران مصوبه‌های استانی در دولت نهم و دهم تبعات بسیاری را برای کشور به‌دنبال داشت و این مصوبات تنها برای مردم توقع ایجاد کرد. آقای روحانی باید با توجه به شرایط سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور با برنامه‌ریزی راه مناسب و منطقی را برای اجرای سفرهای استانی در نظر بگیرد. بسیاری‌کردن تمام وزرای دولت برای حضور در سفرهای استانی اشتباه است به نظر من رییس‌جمهور باید با توجه به شرایط و مشکلات استان مربوطه اقدام به همراه‌کردن وزرا کند. از این رو متاسفانه در ادوار گذشته شاهد بودیم که دولت برای برخی مشکلات استان‌ها بزرگ و ارزشی را انجام می‌کرد. این در حالی بود که وزیر مربوطه هیچ وظیفه و تخصصی در این امور نداشت.

قاسم‌الدین‌لاشکی (رییس مجمع نمایندگان استان مازندران) / خانه ملت

اسیب بزرگ کم‌اخلاقی‌شدن سفرهای استانی

در رابطه با سفرهای استانی سه بحث مطرح است. بحث اول اینکه این سفرهای استانی در طول انقلاب اسلامی معمول بوده و از مظاهرمطبوعرهبری که رییس‌جمهور بودند و پس از آن نیز تا اغلق احمدی‌نژاد ادامه داشته است و یک امر معمول و رایج بوده است. نکته دیگر اینکه آقای احمدی‌نژاد مقداری رهبرانا و توسعه دادند و تاکنز کردند و از مراکز استان‌ها به شهرستان‌ها رفتند. البته این اتفاق خوب است که مقامات از نزدیک مردم را ببینند و مشکلاتشان را درک کنند و مسوولان شهرها را نیز ببینند. اینگونه می‌توان مسایل و نیازمندی‌های آنها را بشنوند و بعد برنامه‌ریزی کنند و اگر مشکلاتی وجود دارد آنها را برطرف کنند. بنابراین اصل سفر امر مقبول و پسندیده‌ای است. باید دقت شود سفرها کوتاهتر شود که اگر این سفرها تبدیل به حالت تکراری کوتاهتر شود تبدیل به آسیب، آفت و کم‌کاری می‌شود. فرض کنید در استانی می‌رفتند و امر محدود و اندکی مطرح است که آن را درست می‌کنند اما کارهای زیربنایی را رها می‌کنند که این امر، پسندیده نیست. برای مثال هفته پیش بنده به استان گلستان رفته بودم در این استان بنا بود طرح پتروشیمی پیاده شود اما بنده تنها سالن و زمین را دیدم و هیچ کار عملیاتی‌ای در آنجا انجام نگرفته است. همچنین کلنگ راه‌آهن گرگان به شاهرود را زدند ولی هیچ کار عملیاتی‌ای انجام نگرفته است. این کارهای زیر بنایی و اساسی اگر در سفرها مطرح شود اما پیگیری نشود به نظر می‌رسد این امر به سفرها آسیب می‌زند و توقعات مردم برآورده نمی‌شود. در این صورت هدفی که از سفرهای استانی وجود دارد به‌طور مقبول و معقول‌بخشی نخواهد شد و تبدیل به نارضایتی می‌شود. اگر این طرح‌ها و پروژه‌ها پیگیری نشود ۱۰سال طول بکشد که این طرح‌ها عملیاتی شود این سفرها نتیجه معکوسی خواهد داشت. اگر می‌شد ظرف دو دوره ریاست‌جمهوری نهم و دهم در هر استانی دو سفر انجام می‌گرفت به چهار سفر انجام‌شده و پیشنهادهایی که جنبه عملیاتی داشت مطرح و پیگیری می‌شد و به آینده موکول نمی‌شد، شایستر بود.

سیدرضا اکرمی نماینده مجلس هشتم / خرداد ۹۱ / شفاف

حامد طبیبی: **سفرهای محمود احمدی‌نژاد، جدای از حواشی که بخشی از آن به سبب نوع ادبیات و سخنان وی در سفرها و بخشی دیگر به‌نوع حضور مردم در مراسم استقبال ایجاد می‌شد، منتقدانی در درون خود مجلس اصولگرا و در میان کارشناسان داشت که عمده آن ناظر به مصوباتی بود که به شکل پرتعداد در جلسات کابینه در هر استان، به تصویب می‌رسید. برخی از این منتقدان، امروز درباره سفرهای رییس‌جمهور یازدهم نیز پیشنهاداتی داشته و خواستار توجه به نقاط ضعف سفرهای گذشته هستند و برخی دیگر، به این سوال پاسخ نمی‌دهند که چرا با وجود آن انتقادات قابل توجه، مجلس از ابزارهای خود برای مواجهه با کاستی‌های جدی سفرها، چه بود و نگرفت؟ و اینکه آنچه پس از گذشت نیمه‌تمام هشت ماه از عمر دولت یازدهم، چرا این میزان سوال و نقد در دستور کار مجلس نشینان است؟ بخشی از این انتقادات از سفرهای استانی دولت گذشته و پیشنهادات به حسن روحانی را در این فرصت، مرور اشاره قرار داده‌اید با این یادآوری که برخی از آنها متعلق به دوران دولت نهم هستند و اشاره به برخی وعده‌هایی که در سفرها از همان آغاز داده می‌شد، تامل برانگیز است.**

دیر چهارم سفرها به چه معناست؟

وقتی که هنوز مصوبات سفرهای استانی قبلی اجرایی نشده است، سفر چهارم چه با تشکیل جلسات هیات دولت عبورقبلی اجرا را به تصویب می‌رساندند و وعده‌هایی می‌دادند که دولت از پس اجرای آن برنمی‌آمد نمایندگان استان‌ها بارها تذکر دادند که بخش عمده‌ای از این مصوبات برای همیشه روی کاغذ مانده می‌ماند و جنبه عملی پیدا نمی‌کند و همین هم شد. سه نوع مصوبه در سفرهای استانی در دولت گذشته دیده می‌شد. دسته اول جنبه تبلیغاتی داشت دسته دوم ماهیت اجرایی داشت و دسته سوم، تمهیداتی بودند که پیش‌بینی می‌شد. دسته نهم و دسته سوم به دلیل اینکه اصولا اجرایی و منابع مالی، معمولا به مرحله اجرا نمی‌رسید در مورد دسته اول نیز، اگر اجرایی می‌شد برای دولت هزینه‌هایی در پی داشت. مثلا اگر احداث راه‌آهن در روستایی سفر می‌کرد و در مقابل درخواست روستاییان دستور تبدیل شدن روستا به بخش را صادر می‌کرد که چون این تبدیل مطالعه‌شده بود از یک‌سو مشکلات اسنادی ایجاد می‌کرد و از سوی دیگر به سبب تاسیس بخش‌های اداری مرتبط هزینه‌های جاری کشور را افزایش می‌داد. اما امروز این قضیه تغییر کرده است. در خور نشستن اقای روحانی، محمد شریعتمداری، معاون اجرایی رییس‌جمهور اعلام کرد مهلت مالی اقای احمدی‌نژاد چیزی باقی بود ۳۲هزارمیلیارد تومان است که این رقم تنها در یک استان بیش از دوبرابر کل بودجه عمرانی دولت اقای احمدی‌نژاد در بودجه مصوب سال ۱۳۹۲ بود. بنابراین آنچه در سفر استانی اقای روحانی شاهد بودیم جمع تکلیف جلسات هیات‌دولت و تصویب مصوبات روباتی و خیالی بود که اقدام جالب و در راستای عقلانیت و تدبیری بود که دولت بعد داده بود. توجه به کار کارشناسی در این زمینه، ضرورتی انکارناپذیر است. حتما رییس‌جمهور می‌دانند بارا تز کار اشتباهات سفرهای هشتسال گذشته دولت قبل، به‌طور جدی برهیز شود. رییس‌جمهور می‌تواند با صرف هزینه‌هایی به‌مراتب کمتر، برای اطلاع از مشکلات استان‌ها، نمایندگان خود را راهی استان‌ها کند یا جلسانی را با حضور دستگاه‌های مسوول در استان‌ها، در استان با حضور وزرای مربوطه برگزار کند. نماینده‌گان دولت در استان‌ها استانداران هستند کافی است دولت با افزایش اختیار استانداران، زمینه برای کاهش مشکلات و مشکل‌گرفتن طرح‌های دارای پیشانی کارشناسی و البته حذف فعالیت‌های که در هشتسال گذشته به شکل کارشناسی‌نشده شروع و از مرحله مطالعات فرار نرفته است را فراهم کند.

سالار سیدجامه: سفرهای محمود احمدی‌نژاد، جدای از حواشی که بخشی از آن به سبب نوع ادبیات و سخنان وی در سفرها و بخشی دیگر به‌نوع حضور مردم در مراسم استقبال ایجاد می‌شد، منتقدانی در درون خود مجلس اصولگرا و در میان کارشناسان داشت که عمده آن ناظر به مصوباتی بود که به شکل پرتعداد در جلسات کابینه در هر استان، به تصویب می‌رسید. برخی از این منتقدان، امروز درباره سفرهای رییس‌جمهور یازدهم نیز پیشنهاداتی داشته و خواستار توجه به نقاط ضعف سفرهای گذشته هستند و برخی دیگر، به این سوال پاسخ نمی‌دهند که چرا با وجود آن انتقادات قابل توجه، مجلس از ابزارهای خود برای مواجهه با کاستی‌های جدی سفرها، چه بود و نگرفت؟ و اینکه آنچه پس از گذشت نیمه‌تمام هشت ماه از عمر دولت یازدهم، چرا این میزان سوال و نقد در دستور کار مجلس نشینان است؟ بخشی از این انتقادات از سفرهای استانی دولت گذشته و پیشنهادات به حسن روحانی را در این فرصت، مرور اشاره قرار داده‌اید با این یادآوری که برخی از آنها متعلق به دوران دولت نهم هستند و اشاره به برخی وعده‌هایی که در سفرها از همان آغاز داده می‌شد، تامل‌برانگیز است.

دیر چهارم سفرها به چه معناست؟

وقتی که هنوز مصوبات سفرهای استانی قبلی اجرایی نشده است، سفر چهارم چه با تشکیل جلسات هیات دولت عبورقبلی اجرا را به تصویب می‌رساندند و وعده‌هایی می‌دادند که دولت از پس اجرای آن برنمی‌آمد نمایندگان استان‌ها بارها تذکر دادند که بخش عمده‌ای از این مصوبات برای همیشه روی کاغذ مانده می‌ماند و جنبه عملی پیدا نمی‌کند و همین هم شد. سه نوع مصوبه در سفرهای استانی دولت گذشته دیده می‌شد. دسته اول جنبه تبلیغاتی داشت دسته دوم ماهیت اجرایی داشت و دسته سوم، تمهیداتی بودند که پیش‌بینی می‌شد. دسته نهم و دسته سوم به دلیل اینکه اصولا اجرایی و منابع مالی، معمولا به مرحله اجرا نمی‌رسید در مورد دسته اول نیز، اگر اجرایی می‌شد برای دولت هزینه‌هایی در پی داشت. مثلا اگر احداث راه‌آهن در روستایی سفر می‌کرد و در مقابل درخواست روستاییان دستور تبدیل شدن روستا به بخش را صادر می‌کرد که چون این تبدیل مطالعه‌شده بود از یک‌سو مشکلات اسنادی ایجاد می‌کرد و از سوی دیگر به سبب تاسیس بخش‌های اداری مرتبط هزینه‌های جاری کشور را افزایش می‌داد. اما امروز این قضیه تغییر کرده است. در خور نشستن اقای روحانی، محمد شریعتمداری، معاون اجرایی رییس‌جمهور اعلام کرد مهلت مالی اقای احمدی‌نژاد چیزی باقی بود ۳۲هزارمیلیارد تومان است که این رقم تنها در یک استان بیش از دوبرابر کل بودجه عمرانی دولت اقای احمدی‌نژاد در بودجه مصوب سال ۱۳۹۲ بود. بنابراین آنچه در سفر استانی اقای روحانی شاهد بودیم جمع تکلیف جلسات هیات‌دولت و تصویب مصوبات روباتی و خیالی بود که اقدام جالب و در راستای عقلانیت و تدبیری بود که دولت بعد داده بود. توجه به کار کارشناسی در این زمینه، ضرورتی انکارناپذیر است. حتما رییس‌جمهور می‌دانند بارا تز کار اشتباهات سفرهای هشتسال گذشته دولت قبل، به‌طور جدی برهیز شود. رییس‌جمهور می‌تواند با صرف هزینه‌هایی به‌مراتب کمتر، برای اطلاع از مشکلات استان‌ها، نمایندگان خود را راهی استان‌ها کند یا جلسانی را با حضور دستگاه‌های مسوول در استان‌ها، در استان با حضور وزرای مربوطه برگزار کند. نماینده‌گان دولت در استان‌ها استانداران هستند کافی است دولت با افزایش اختیار استانداران، زمینه برای کاهش مشکلات و مشکل‌گرفتن طرح‌های دارای پیشانی کارشناسی و البته حذف فعالیت‌های که در هشتسال گذشته به شکل کارشناسی‌نشده شروع و از مرحله مطالعات فرار نرفته است را فراهم کند.**

نماینده رشت در گفت‌وگو با «شرق»:

«سفرهای استانی»، کمپین انتخاباتی بود

تهمینه توسی: سفرهای استانی «محمود احمدی‌نژاد» یکی از برنامه‌های تبلیغاتی غیرمستقیم این دولت بود. هزینه سفرها سرسام‌آور بود و خروجی ناامیدکننده. اما در آن سال‌ها هر سفر برای استان‌ها، زیادی بود. این سفرها اجرایی شود. قرار شده است که تاکیدی باشد بر مردمی‌بودن دولت و کابینه و وعده‌های پوچی که حالا کذبی از آنها به‌تمر رسیده است.

انوخی از مصوبه‌های دولتی وی دست‌دوز مانده و حالا هم دست کسی به «محمود احمدی‌نژاد» نمی‌رسد. حتی جرئتی داده‌گاه او هم رفته‌رفته به آرشیو می‌پیوندد. «غلامعلی جعفرزاده‌ایمن‌آبادی»، نماینده رشت در مجلس، با عدد و رقم سرزای سفرهای استانی «محمود احمدی‌نژاد» رفته و مستند نشان داده که تنها ۲۵درصد از پروژه‌ها، ۴۰درصد مصوبات و ۲۷درصد اعتبارات و ۳۴درصد تسهیلات سه سفر تاکنون محقق شده و دیگر مصوبه‌های وی زمین مانده است. او البته اینکه پشت‌پرده افتتاح برخی پروژه‌ها در چهار سفرهای استانی نوبت چهارم و نزدیک به انتخابات ریاست‌جمهوری را یکبود: اینکه سوملای به جای کارخانه افتتاح شده یا اینکه یک بیمارستان تجهیز نشده فاقد موتورخانه افتتاح شده که حالا باتو بر شش میلیارد تومان بدهکاری روی دست مسوولان گذاشته است.

وی در گفت‌وگو با «شرق» به دولت وی و نقد روحانی پیشنهاد می‌دهد برای تداوم سفرهای استانی هم تمرکز وی پروژه‌های بزرگ و دوری از هزینه‌های گزاف را مدنظر قرار دهد:

جایی گفته بودید که در سال ۸۴ به احمدی‌نژاد رای دادید شما همیشه تحلیل‌هایتان با عدد و رقم است. چطور آن سال فریب تبلیغات پوپولیستی احمدی‌نژاد را خوردید؟

صادقانه اعتراف می‌کنم در دور اول فریب این رفتار پوپولیستی و عوام‌فریبانه را خوردم و به ایشان رای دادم. حتی به خاطر این رای هم بعدها شرمنده شدم. یکماه نگذشته بود که به‌شدت پشیمان شدم دلسان هم از این قرار بود که احمدی‌نژاد در اجتماع مردم قزوین حضور نداشت و استاندارش را به رای مردم گذاشت و از مردم خواست با داد و فریاد بگویند از استاندار راضی هستند یا خیر؟ البته در نوع خودش این هم یک نوع دموکراسی بود. او بعد میگوییم رای را داخل جعبه هدایت کرد که هر فردی نظری دارد بفرماید واقعا صحبت دیدنی و بلبشویی بود. هیچ‌کس هم نفهمید چه شد و همه هم رایشون رو دادند. به عجب رییس‌جمهوری، به جز بنده که خون دل خوردم که نتوانستم جلوی این رفتار را بگیرم. بعدها با الهیانی مدیریت مغایرت داشت. همگی بعدا داریم که در انتخابات سال ۸۴ در مرحله آخر دو نفر باقی ماندند یکی آقای هاشمی و یکی دیگری قرار که چنان لوسر و رسم آشنایی برای همگان نداشت. یعنی آقای احمدی‌نژاد که خب شهردار تهران بود و شعارهای جالبی می‌داد. عملکردش هم در شهرداری بد نبود در خاطه آینه‌گزاری‌شده شهرداری زندگی نمی‌کرد و نال و پنبر می‌خورد و سفره به خرانسان‌روی (اینا ۱۳۹۱) خلاصه شد. بعد از آن بین سفرهای استانی تحقق نیافت تا اینکه چندی مانده به انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۹۱ دوباره زمزمه‌هایی از سفر استانی رییس‌جمهور به استان سمنان منتشر شد. خب این تهمه برنامه‌ریزی به طور مشخص شایه سیاسی در ذهن ایجاد می‌کند.**

در استان شما وضعیت تحقق وعده‌های استانی او به چه شکل بود؟

هیات دولت در اسفند ۱۳۸۵ و مهر و ۱۳۸۷ و بهمن۱۳۸۹ سه سفر استانی داشت. بنده در یک کار پژوهشی سفرهای استانی هیات دولت تحقق یول را جزء به جزء مادی و معنوی بررسی کردم. مهمترین اثر جنبه معنوی سفرهای استانی تقویت حس اعتماد مردم به دولت بود که البته میزان توفیق در دستیابی به این هدف مستلزم رسیدگی و بررسی توسط دستگاه‌های ذی‌ربط است و لحاظ جنبه‌های مادی سفرهای استانی استفاده بهینه از منابع، دستیابی به اهداف مصوبه از اجرای طرح و همچنین به‌صرفه‌وصرفه نصیمات است.

با توجه به تعریف کارایی که مبتنی بر استفاده بهینه از منابع طرح‌هاست، از بررسی مصوبات سفر مشخص می‌شود تعدادی از مصوبات با کمترین کارایی موجه هستند. فکر می‌کنم اعدادی که در این جدول آمده به‌خوبی نتایج تحقیق و تحلیل شخصی من درباره سفرهای استانی محمود احمدی‌نژاد در استان گیلان را نمایش دهد:

وضعیت مصوبات	تعداد	کل (برحسب درصد)	دول اول (برحسب درصد)	دول دوم (برحسب درصد)	دول سوم (برحسب درصد)
محقق‌شده	۳۴۹	۴۰	۶۹	۵۴	۱۱
بدون محقق	۷۵	۹	۱۵	۷	۶
مشکل‌دار	۲۱۲	۲۴	۱۸	۲۴	۲۹
محقق‌نشده	۲۳۳	۲۷	۷	۱۵	۴۹
جمع مصوبات	۸۶۹	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

امام صفحه ۱۳

مجلسی‌ها با دولت نهم و دهم چه کردند؟

نقد کم اثر اصولگرایان «بهارستان» بر سرفهای استانی

مجلس و برخی از نمایندگان استان‌های مرکزی در مجلس برگزار کردیم و در این نشست به جمع‌بندی رسیدیم و قرار است برای رسیدن به حل مشکل آب این مناطق در این استان‌ها اجرایی شود. قرار شده است که زاینده‌رود در آینده‌ای نزدیک برای شرب مردم کرمان نیز برده شود و مردم این استان نیز از آب زاینده‌رود بهره‌مند شوند و این امر باعث شده تا کشاورزان اصفهانی برای تامین آب، خود با مشکلاتی مواجه شوند.

عوض حیدرپور نماینده شهرضا / ایلنا

اقدامات شتابزده

سفرهای استانی دولت قبل، شکل بی‌نتیجه‌ای به خود گرفته بود. متاسفانه دولت با اقدامات شتابزده تنها به دنبال جمع‌آوری رای برای کاندیدای منتخب خود بود و اهداف ابتدایی داشت. در آن مقطع دیده می‌شد دولتیان نسبت به شعور و تعقل مردم کشور آگاه نیستند و می‌خواهند با آغاز دوباره سفرهای استانی به نوعی مردم را فریب بدهند! اما با توجه به شعور بالای مردم به طور حتم چیزی عاید دولت نمی‌شود. از طرف دیگر شاهد بودیم که احمدی‌نژاد در سفر تازه خود مشایی را به همراه برده، در این حالی است که حضور مشایی در سفرهای استانی هیچ دلیل قانع‌کننده‌ای نداشت و مشخص شد دولت با همراه‌کردن مشایی در سفرهای استانی به‌دنبال جذب آرای مردم بود. بارها گفته شد که دولت دهم به جای هزینه‌کرد بیت‌المال در سفرهای انتخاباتی خود، آن را باید در جهت رفع محرومیت مردم استفاده کند اما دیده می‌شد که دولت نهم به‌دنبال تحقق اهدافش است، بنابراین هیچ توجهی به مشکلات مردم نمی‌کند.

کمال‌الدین پیرموئین نماینده مردم دزدیل، نیر و تمین / خانه ملت

مصوبات در اول سفرهای احمدی‌نژاد هم اجرایی نشد

نمایندگان ملت، به‌عنوان ناظران بر قوه مجریه مکلف به تحقیق و تفحص هستند. این حرکت دولت هستند. چند دوره سر دولت آقای احمدی‌نژاد، مدعی شد که در مسافرت مشکلات مردم، نظارت بر مسوولان استانی و شهرستانی و نیز ارتباط دولت با مردم استان‌ها شود که اگر هر سفر را به‌طور متوسط سه روز در نظر بگیریم، بیش از روزهای کاری یک سال از زمان مفید دولت، در سفرهای استانی سپری شده است. آیا برای رسیدن به اهداف گفته‌شده راه کهزینه‌تری وجود نداشت؟ وقتی به یک منطقه محروم با هدایت مسوولان استانی و تصویب یکسری مصوبات آبی و غفلت از سایر مناطق محروم، از دیگر آف‌های سفرهای استانی بود. اما با وجود نمایندگان عریض و طویلی همچون معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی، راه‌اندازی مسابقه زرنگ‌بازی و چلغوزی بین مسوولان استانی و نمایندگان برای اخذ مصوبات بیشتر، توجیه علمی دارد؟ در ضمن با تصویب بیش از ۳۰۰ مصوبه ظرف چند ساعت، چگونه می‌توان این طرح‌ها را به لحاظ کارشناسی بررسی کرد؟ از مشکلات دیگر سفرهای استانی دولت دهم این است که با وجود اجرایی‌نشدن مصوبات سفرهای قبلی ـ حتی دور اول هم‌ـ باز هم در هر سفر مصوبات جدیدتری تصویب می‌شد. برای مثال در شهرستان دزفول، تکمیل و بازسازی استادیوم شهید مجیدی، احداث سدهای شیرین آب و سردشت، ساخت بیمارستان ۹۶ تختخوابی تامین اجتماعی، چهار بلندکردن جاده دزفول، شوشتر و تکمیل پل میافرود و تصویب مرز هوایی فرودگاه دزفول، همه از مصوبات دور اول سفر رییس‌جمهور در دولت نهم که به حل خود راه‌شده‌اند.

سید احمد آوایی نماینده سابق دزفول / نطق پیش از دستور سال ۹۰

مشکل قول‌های دولت قبل

عمد اجرای قول‌های احمدی‌نژاد دلیل مشکلات امروز آب یزد و اصفهان است. مردم اصفهان با مشکلات آب آشامیدنی در ماه‌های آینده مواجه خواهند شد. مشکل آب زاینده‌رود با استان‌های همجوار که امروز به اشکال مختلف خود را نشان می‌دهد، از آنجایی ناشی از کمک به مدیریت متابع آب و مدیریت ملی در یک اقدام غیرکارشناسی برآکنده شد. احمدی‌نژاد در سفرهای استانی از جلب خود قول‌هایی به مردم داده ولی از انجام آنها بازمانده است و این خود دلیلی بر اجرایی‌نشدن وعده‌ها و تعهدات فراوان وی است. اگر وزیر مسالم آب یزد و اصفهان شده است. اگر وزیر مسالم آب در استان‌های مرکزی به همین دلیل برسد، وزیر مردم اصفهان در ماه‌های آینده با مشکلات آب آشامیدنی مواجه خواهند شد. برای حل مشکل آب مناطق مرکزی کشور نشستی با با حضور معاونان وزیر کشور و نیرو با هیات‌رییسه مجلس و برخی از نمایندگان استان‌های مرکزی در مجلس برگزار گردیم و در این نشست به جمع‌بندی رسیدیم و قرار است برای رسیدن به حل مشکل آب این مناطق در این استان‌ها اجرایی شود. قرار شده است که زاینده‌رود در آینده‌ای نزدیک برای شرب مردم کرمان نیز برده شود و مردم این استان نیز از آب زاینده‌رود بهره‌مند شوند و این امر باعث شده تا کشاورزان اصفهانی برای تامین آب، خود با مشکلاتی مواجه شوند.

عوض حیدرپور نماینده شهرضا / ایلنا

اقدامات شتابزده